

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΤΑΝΔΡΟΜΑΙ	
Εσωτερικού	
Ετησία	Δραχμάς 60.—
Εξαμήνης	30.—
Εξωτερικού	
Ετησία	Φρ. Χρυσά 25.—
»	Δολάρια 8.—

ΡΕΘΥΜΝΟΝ	
ΠΕΜΠΤΗ	
2	
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	
1926	

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 52.

Ετος Β΄.

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ ΧΗΜΙΚΟΣ

Αριθμός 101

ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΙΣΘΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΓΙΝΕΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΣΚΥΛΛΟΙ

Όταν ο κ. Πάγκαλος κατέλαβε την Αρχήν δι' επαναστάσεως, το Κράτος είχε καταστήσει εις τελείαν απροσύνθετον. Τοῦτο δὲν πρέπει κανεὶς νὰ τὸ λησμονῇ.

Ὁ Λαὸς ἀποκαρδιωμένος ἐδέχθη τοῦτον καὶ τὰ βλέμματα αὐτοῦ ἔστρεψε πρὸς αὐτὸν εὐελπίς, ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν προτέραν δρασίαν τοῦ Ἀνδρῶς. Ὁ λαὸς δὲν ἠρνήθη ἀμέριστον τὴν βοήθειάν του εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ κ. Παγκάλου, παρέχων ἀγογγύστως πᾶν ὅ,τι τοῦ ἐζητεῖτο.

Μία ὠρισμένη κλίμα τὴν περιεστίχισε ἐντὸς τοῦ Γραφείου του, κλίμα συνεργαζομένη μετὰ μίαν ἄλλην μερίδα διασπορισμένην εἰς τὰ δημόσια Γραφεῖα τοῦ Κράτους. Ὅλοι αὐτοὶ συναπετέλουν μίαν μεγάλην ομάδα ἐκμεταλλευτῶν τῆς καταστάσεως καὶ κλεπτῶν. Οἱ μὲν ἔδεναν τὰ μάτια τοῦ κ. Παγκάλου καὶ οἱ ἄλλοι ἐκλεφταν. Τὴν νύκτα συνερχόμενοι ὑπὸ τὸ σκότος ἐμοιράζοντο μεταξὺ τῶν τὴν λείαν. Τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Παγκάλου δὲν διέφευγον τὰ εἰς βάρος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους διαπραττόμενα ὄργια ἐκ μέρους ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠλπισε καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐλπίσας ἐστήριξε τὴν ἀρχήν του.

Όταν ἀντελήφθη τὸ μέγεθος, εἰς βάθος καὶ εἰς πλάτος, τοῦ βαράθρου, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀνοίξει πρὸ τῶν ποδῶν του οἱ περὶ αὐτὸν καὶ οἱ ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη, ἐπεχείρησε νὰ τοὺς σταματήσῃ. Τὸ ἐπιχειρήμα ἦτο ἐπικίνδυνον. Καὶ οἱ δεῦνται τοῦ βαράθρου σενεμάχησαν μετὰ τῶν ἔξω τῆς Ἀρχῆς ἐπὶ δεκάμηνον εὐρισκομένων καὶ μιᾷ νυκτὶ ἀντικαθιστῶσι τὸν κ. Πάγκαλον διὰ τοῦ κ. Κονδύλη ὑποσχομένου, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, τὴν ἀπάλειψιν πάντων τῶν ὑπ' αὐτῶν πεπλημμελημένων.

Ὁ κ. Πάγκαλος συνελήφθη καὶ μεταφερθεὶς εἰς τὸ Καλάμι ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Ἰτζεδίν ὡς τελευταῖος τῶν κακούργων. Ἐκεῖ παρεδόθη εἰς τὴν ἐρημίαν. Ἐκεῖ ἐρηπλεισμένος καὶ ὑπὸ διπλῆς φρουρᾶς φυλασσόμενος δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς συνάφειαν μετὰ κανένα. Οἱ φίλοι του, οἱ μέχρι χθὲς πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι τὸν ἐγκατέλιπον καὶ αὐτοί. Ὁ τύπος ἔξ' ἑτέρου ἐξέσπασεν εἰς ὕβρεις ἀνηκούστους καὶ προσάπτει κατηγορίας ἀναξίους καὶ εἰς τὸν τελευταῖον βαθμίδος ἀνθρώπου, μὴ παραλείπων καὶ κατὰ τῆς κ. Παγκάλου νὰ ἐκστομῇ τὰς χυδαιοτέρας τῶν ὕβρεων.

Ὁ κ. Πάγκαλος εἶναι τὸ θῦμα τῶν περιστάσεων, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε τὸ παρελθὸν καὶ οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν δράσαντες.

Εἶναι τὸ θῦμα τῆς φαύλης πόλιτείας τῶν προκατόχων καὶ τῶν φαύλων ἐκείνων γεννημάτων, ἅτινα τὸν περιεστοίχιζον καὶ τὰ ὁποῖα τῶν κατήντησαν πτώμα.

Ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦτου ἐπέπεσαν πάντα τὰ σαρκοφάγα πτηνὰ καὶ ζῶα καὶ κατασπαράττουσι τὰς σάρκας του.

Τοῦτο δὲν εἶναι ἔντιμον. Εἶναι πράξις ἀτιμος καὶ ὡς τοιαύτην ὁ Ἕλληνας λαὸς τὴν βδελύσσεται. Τὸ πρᾶγμα παραγίνηκε καὶ ἡ ἀνθρώπινη Ἕλληνική συνείδησις ἐξανίσταται κατὰ τῶν οὕτω ἐγκληματούντων. Ἐπεσεν ὁ κ. Πάγκαλος, ἀδιάφορον πῶς καὶ τίνι τρόπῳ καὶ κατηγορεῖται διὰ πολλῶν κατηγοριῶν. Ἐχει καλῶς. Ἄς δικασθῇ ὁμῶς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ θέλει καὶ ὁ Λαὸς. Ταχεῖαν τὴν δίκην καὶ αὐστηρὰν καὶ παραδειγματικὴν τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Ἐὰν εὖρη ἡ Ἕλληνική Δικαιοσύνη τὸν κ. Πάγκαλον ἔνοχον ἄς τὸν κρεμάσῃ, ἄς τὸν κόψῃ. Ἐκεῖνο ὁμῶς ποῦ γίνεται τώρα καὶ δέκα ἡμέρας εἶναι ἀνανδρὸν, ταπεινόν, ἐξευτελιστικόν, μηδὲν ἔνδεικτικὸν πολιτισμοῦ καὶ εὐγενείας ἐνὸς λαοῦ. Αὐτὸ ποῦ γίνεται σήμερον ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ χθεςσινού ἀρχοντος τῆς Ἑλλάδος, δὲν γίνεται εἰς τὸ πλέον ἀπολίτιστον ἔθνος τῆς ὀφθαλμοῦ. Αὐτὸ δὲν γίνεται οὔτε εἰς τὸ γένος τῶν σκύλλων. Αὐτοὶ ἕνας σκύλλος ὅταν νικήσῃ τὸν ἀντίπαλόν του, ὄχι

μόνον δὲν τὸν δαγκάνει, ἀλλὰ παύει καὶ νὰ τὸν γαυγίξῃ. Ἔτσι καὶ σεῖς κύριοι Κονδύληδες. Ἄν δὲν εἰσθαι ἀνθρωποὶ ἀποδείξατέ μας τουλάχιστον πῶς εἶσθε σκύλλοι καὶ παύσετε νὰ γαυγίζετε.

Εἰσαγάγετε εἰς δίκην τὸν κ. Πάγκαλον καὶ ἀναθέσατε τὴν ἐκδίκασίν του εἰς ἀνθρώπους ἀνωτέρας διανοητικότητος καὶ εὐγενεστεροῦ χαρακτήρος τοῦ ἰδικοῦ σας. Κατάρτίσατε Δικαστήριον ἀπὸ τὸν Ροδάμανθον, τὸν Αἰακόν, τὸν Μίνωα καὶ τὸν Τριπτόλαιμον διότι μόνον αὐτοὶ ἀπέμειναν δίκαιοι καὶ ἀνεπηρέαστοι κριταὶ εἰς τὸν Ἕλληνισμόν ὀλόκληρον καὶ αὐτοὶ εἶναι μόνον κατάλληλοι καὶ ἱκανοὶ νὰ δικάσωσι τὸν ἀναστηλώσαντα τὴν Ἐθνικὴν ὑπόστασιν, τὴν ὁποῖαν σεῖς κατερρίψατε εἰς συντριμματα κατὰ τὸ παρελθόν. Παραδόσατε ταχέως εἰς τὸ τετραμελὲς τοῦτο Δικαστήριον τὸν κ. Πάγκαλον, ὁ ὁποῖος ἔπεσε θῦμα τῶν σαταρικών μηχανορραφιῶνας. Μὴ θελήσετε νὰ κηλιδώσετε τὸ ἔνδοξον καὶ εὐγενὲς ὄνομα τῆς Ἕλληνικῆς Φυλῆς παρατείνοντες, ἄδοξοι σεῖς καὶ ταπεινοὶ, τὰ δαγκάματα καὶ τοὺς κρωγμούς σας.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΜΙΣΗ Η ΣΤΗΛΗ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Ἡ περίοδος τοῦ θέρους εἶναι ἡ μόνη ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ χάρὰ καὶ ἡ φαιδρότης ζωγραφίζεται εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συμπολιτῶν Ρεθυμνίων.

Δὲν ξέρω τί γίνεται εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἕλληνικῆς Ἐπικρατείας. Τοῦτο εἶναι βέβαιον καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐξηκριβωμένον, ὅτι κατὰ τὸ θέρους παρουσιάζεται εἰς τὰς ὄψεις τῶν συμπολιτῶν, τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ... χάρειν.

Καὶ ἔτσι βλέπει κανεὶς σήμερον, διαρκοῦντος τοῦ θέρους, ἀνθρώπους ἄλλοτε κεκυφτότας ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ κλασικοῦ ζεμπιλίου καὶ μεταμορφωμένους εἰς ἀξάν σιρκομπλέξ, πρόσωπα ἄλλοτε ἐριτιδωμένα καὶ πελιδῶν καὶ ἀγρόν, νὰ ἀνθοῦν σήμερον καὶ νὰ γελοῦν, ἔτοιμα, καθὼς τὰ ἀντικρύξεις, νὰ σοῦ ἐκφράσουν κάποιαν χάραν ἐνδόμυχον καὶ νὰ σὲ καταστήσωσι κοινωνὸν μιᾶς ὑπερτάτης ἀγαλλιᾶσεως τῆς ψυχῆς σου.

Εἶναι οἱ ἀνθρώποι οὗτοι οἱ «ἀπελευθεροὶ» τοῦ συζυγικοῦ θίου, τῶν ὁποίων τὰ τρυφερὰ ἡμίση παραθερίζουν εἰς τὰ διάφορα ἐξοχικὰ κέντρα ὡς εἶναι τὰ χωρία Πηγῆ, Ἀνώγειο, Ἀτσιπόπουλο, Μελιδόνι, Πρινές, Κοξαρέ, Μαλάκια, Βυζάρι, Μοναστηράκι κτλ. ἔνθα αἱ σύζυγοι ἀποστέλλονται ἀνά πᾶν καλοκαίριον χάριν τῆς πολυποθῆτου μας υγείας αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων ἐκάστου ἡμῶν.

Ἀφήνω τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, οἵτινες ἔχοντες ἄλλως τε καὶ τὰ ὀλιγά μέσα, ἀποστέλλουσι τὰς συζύγους εἰς τὴν Πρωτεύουσαν παρὰ τὴ μητρί καὶ τὴν ἀδελφὴν ἢ ἀδελφόν. Ἡ χάρὰ δὲ ἐκείνων δὲν περιγράφεται. Ἀνακτῆσαντες οἱ ἄθλιοι τὴν ἐλευθερίαν των, ἐπανέκτησαν καὶ τὴν νεανικὴν σφριγηλότητα, τὴν εὐθυμίαν καὶ τὸ φαιδρὸν μειδιάμα τοῦ προσώπου καὶ ἀπαλλαγέντες τοῦ ἀφορήτου βάρους τοῦ πρωῖνου ζεμπιλίου κατέστησαν εὐθυτενέστεροι καὶ αὐτῶν τῶν στήλων τῆς Ἀνωμόμου ἠλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ρεθύμνης.

Πῶς διάγουν τὰς ἡμέρας των καὶ τὰς νύκτας των οἱ «ἀπελευθεροὶ» οὗτοι;

Μόνον αὐτοὶ γνωρίζουν καὶ οἱ θεοὶ, οἱ τὰ πάντα εἰδότες, τὰτελεγόμενα καὶ πραττόμενα καὶ τὰ σιγῆ βουλόμενα. Ἡμεῖς λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός μας, μόλις ποῦ κατορθώνομεν νὰ τοὺς συναντῶμεν εἰς τὰ διάφορα κέντρα τῆς πόλεως καὶ τοῦ Πρωαστείου, ἔνθα ἀφθονεῖ ὁ ἥδους μὲν καὶ εὐδοσμος, ἐπιβουλότατος δὲ καὶ ταραχιδέστατος αἶνος καὶ οἱ περιφραδέως ἐψηγόμενοι μεζέδες.

Ἄθλιοι αὐτοὶ ἀποχωρισθέντες τῶν τρυφερῶν ἡμίσεων των καὶ τὸ ἐτώσιον ἄχθος τῆς ζεμπιλίας ἀπορρίψαντες, δὲν ἀφίνουσιν οὔτε ὅρα νὰ τοὺς διαφύγῃ χωρὶς νὰ ἀπολαύσωσι τὴν ζωὴν καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκφάνσεις.

Δὲν πάσχουσιν οἱ ἄθλιοι διὰ τὸν χωρισμὸν τοῦτον, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὴν ἀγίαν ἡμῶν ἐκκλησίαν, τοῦναντίον χαίρουσι χάραν μεγάλην καὶ ἀγάλλονται ἀγαλλίαισιν καὶ εὐφροσύνῃν.

Προχθὲς παρευόμενος εἰς τὸ ταχυδρομεῖον διὰ νὰ ταχυδρομήσω ἐπιστολὴν πρὸς τὴν εἰς τὸ χωρίον Πηγῆν παραθερίζουσαν σύζυγόν μου, συνήντησα φίλον μου συμπολίτην πλήρη χάρας καὶ ἀγαλλιᾶσεως. Τὸ πρόσωπόν του ἦνθη ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, ὡς ὁ νάρκισσος τοῦ Σαρῶνος. Ἐχαιρετίσθημεν καὶ ἐσφιγξάμεν ἀλλήλων τὰς χεῖρας περιχαρεῖς.

—Τί γίνεσαι, ἀγαπητέ κ. Βῆττα;
—Καλὰ, δόξα τῷ Παναγᾷθῳ καὶ πανουφίστῳ θεῷ. Καὶ σὺ τί κάνεις;
—Καὶ ἐγὼ καλὰ εἶμαι. Μοῦ ἀπήντησε κλείων τὸν ἀριστερόν ὀφθαλμόν. Καὶ φροντίζω ἐπιμελῶς νὰ κρύψῃ τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς χάρας του ὁ ἄθλιος, ἤρχισε νὰ μοῦ δμιλῇ περὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Κονδύλη διὰ τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας.

—Καὶ τί μανθάνεις ἀπὸ τὴν κυρίαν;

—Δόξα τῷ θεῷ καλὰ. Ἀπήντησεν ὁ φίλος μου μεταβαλὼν ἀμέσως τὴν φωνὴν του ἐπὶ τὸ θρηνηδέστερον καὶ συνοφριώσας τὸ πρόσωπον.

—Καὶ πότε μετὰ τὸ καλὸ θὰ ἐπαλέθῃ ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν;

Τὶ νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου. Χάριν τῆς υγείας τῆς σκέπτομαι νὰ τῆς γράψω νὰ παραμείνῃ καὶ τὸν Σημῆριον ὀλόκληρον. Ἐχει ἔξοδα τὸ χωριὸν, εἶναι ἀλήθεια διπλάσια ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς πόλεως. Ἀλλὰ χάριν τῆς υγείας.....